

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 68/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Jozefom Gáplovským, Centrum II 88, Dubnica nad Váhom, vo veci namietaného porušenia čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16 Co 79/2019-247 z 30. septembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 16 Co 79/2019-247 z 30. septembra 2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je stranou sporu vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v pozícii žalovaného v 1. rade, v ktorom sa žalobkyňa obec [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“, v citáciách aj „žalobca“) podanou žalobou proti sťažovateľovi a žalovanej v 2. rade alebohej [REDAKOVANÉ] domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], evidovanej na LV [REDAKOVANÉ], a to pozemku parcely KN „E“ [REDAKOVANÉ] (ďalej len „nehuteľnosť, pozemok na parcele [REDAKOVANÉ]“).

2.1 Na základe návrhu žalobkyne okresný súd uznesením č. k. 5 C 22/2018-209 z 24. júna 2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sťažovateľovi zakázal previesť, resp. akýmkoľvek iným spôsobom nakladať s jeho spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnosti, pozemku na parcele [REDAKOVANÉ], pričom uvedený zákaz vztiahol aj na nakladanie s jeho spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], evidovanej na [REDAKOVANÉ], a to pozemku parcely KN „E“ [REDAKOVANÉ] (ďalej len „nehuteľnosť, pozemok na parcele [REDAKOVANÉ]“), ktorá nebola a ani nie je predmetom súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 22/2018. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie.

2.2 O podanom odvolaní právoplatne rozhodol krajský súd napadnutým uznesením, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým zakázal sťažovateľovi previesť, resp. akýmkoľvek iným spôsobom nakladať s jeho podielom na nehnuteľnosti, pozemku na parcele [REDAKOVANÉ], potvrdil a v časti výroku, ktorým zakázal sťažovateľovi previesť, resp. akýmkoľvek iným spôsobom nakladať s jeho podielom na nehnuteľnosti, pozemku na parcele [REDAKOVANÉ], zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že «žalobca v konaní 5C 22/2018 inicioval súdny spor, v rámci ktorého chce získať môj spoluvlastnícky podiel na parcele KN E ■ ■■■, ktorej som spoluvlastníkom. Ja som žalobcovi výslovne ponúkol môj spoluvlastnícky podiel na odkúpenie, pričom v súčasnej dobe ma žalobca blokuje pri prevode vlastníckeho práva. Ja som všetkým spoluvlastníkom parcely KN E ■■■ k. ú. ■■■■■ v zmysle zákona riadne ponúkol osobitným písomným podaním na odkúpenie môj podiel na tomto pozemku a to za cenu ponúknutú treťou osobou (§ 605 a § 606 Občianskeho zákonníka). Skutočnosti, ktoré uvádza Krajský súd Trenčín v svojom uznesení, teda, že mnou zvoleným postupom by došlo k možnosti vzniku ďalších sporov medzi spoluvlastníkmi resp. k nutnosti dovoľávať sa neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka, vôbec nie sú na mieste, nemajú v zákone a ani ústave žiadne opodstatnenie. Takéto tvrdenie krajského súdu by bolo na mieste v prípade, keby som postupoval práve naopak, teda by som realizoval prevod spoluvlastníckeho práva bez riadnej písomnej ponuky ostatným podielovým spoluvlastníkom. Teda Krajský súd Trenčín ma de facto „trestá“ za postup v zmysle Občianskeho zákonníka. Tvrdenie o dovoľávaní sa neplatnosti takto nemá s predmetnou vecou žiaden súvis. Nevzniká ani riziko vzniku žiadnych ďalších súdnych sporov. Krajský súd úplne opomína existenciu ustanovenia § 80 Civilného sporového poriadku...

Nakladanie s vecou počas súdneho sporu nie je bez ďalšieho zákonom zakázané. Prevody vlastníctva a prípadné ďalšie úkony môžu byť realizované právnym predpisom určeným spôsobom. Analogicky by napríklad podľa výkladu Krajského súdu Trenčín nebolo možné nakladať so zmenkou nachádzajúcou sa v úschove súdu konajúceho v zmenkovej veci, čo však právna teória ako aj prax jednoznačne pripúšťa, keď realizácii rubopisu na zmenke nie je a nemôže byť prekážkou to, že sa táto nachádza v trezore súdu. Navyiac rozsah neodkladného opatrenia voči mne určeného tak okresným ako aj krajským súdom vôbec nie je namieste. Takéto obmedzenie mojich vlastníckych práv je v celom rozsahu protiústavné a nemá žiadne opodstatnenie vzhľadom na predmet súdneho sporu, ktorým je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Oba konajúce súdy ma v danej veci nariadeným neodkladným opatrením dostali do situácie, keď mi zostalo len tzv. holé vlastníctvo spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti. Krajský súd mi zakázal prenajať

môj spoluvlastnícky podiel, ručiť týmto podielom, vypožičať, založiť ho a podobne, čím neprípustné zasiahol do mojich vlastníckych práv.».

4. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom tak, že vysloví porušenie sťažovateľom označených článkov a základných práv zaručených ústavou, napadnuté uznesenie krajského súdu zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a sťažovateľovi prizná náhradu trov konania.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9.1 Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q) r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci (súdu) a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. III. ÚS 444/2018).

11. Podľa čl. 13 ods. 1 ústavy povinnosti možno ukladať a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd,

b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

11.1 Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

11.2 Podľa čl. 20 ods. 3 ústavy vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

11.3 Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

11.4 Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

12. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení ním označených článkov a práv garantovaných ústavou napadnutým uznesením krajského súdu, ktorému v podstate vytýka nesprávne právne posúdenie veci pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým tento nariadil neodkladné opatrenie, čím neoprávnene zasiahol do jeho vlastníckeho práva.

K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu

13. Neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku je jedným zo zabezpečovacích inštitútov civilného procesu, ktorého zabezpečovacia funkcia má za cieľ dočasnou úpravou eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v jeho priebehu

nastat'. Dočasnosť tohto opatrenia ako jeho základný znak znamená, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi. Nariadením nezískava jeden z účastníkov práva, o ktorých sa má rozhodovať v budúcnosti, ale sa ním len dočasne upravuje určitý okruh vzťahov. Navyše, Civilný sporový poriadok umožňuje v prípade zmeny pomerov jednak zrušiť z tohto dôvodu už nariadené neodkladné opatrenie alebo, naopak, napriek skoršiemu zamietnutiu návrhu na jeho vydanie dovoľuje ho v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie vydať, pretože takéto skoršie právoplatné rozhodnutie nezakladá prekážku rozhodnutej veci (§ 329 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Nie je teda vylúčené, aby v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie sťažovateľ znova o zrušenie neodkladného opatrenia požiadal (I. ÚS 559/2017).

14. Ústavný súd konštatuje, že realizácia inštitútu neodkladného opatrenia ako zabezpečovacieho prostriedku v civilnom procese nemôže sama osebe opodstatniť záver o porušení práva fyzickej osoby alebo právnickej osoby vyplývajúceho z ústavy alebo Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože zákon poskytuje účastníkovi, proti ktorému smeruje výrok rozhodnutia o neodkladnom opatrení, primeranú a efektívnu ochranu pred prípadným neopodstatneným a nezákonným obsahom takéhoto rozhodnutia aj počas konania vo veci samej. Keďže teda túto ochranu považuje ústavný súd jednak za účinnú a jednak za dostupnú, účastník súdneho konania sa jej preto nemôže súčasne dovolávať aj prostredníctvom sťažnosti pred ústavným súdom (*mutatis mutandis* II. ÚS 37/00, I. ÚS 46/00, I. ÚS 148/03, I. ÚS 49/07, III. ÚS 281/07, III. ÚS 95/2016).

15. Na druhej strane však treba pripustiť, že ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti pristúpil k preskúmaniu niektorých rozhodnutí o predbežných opatreniach, zásadne však išlo o ojedinelé prípady charakterizované výnimočnými okolnosťami veci. V tejto súvislosti ústavný súd judikoval, že zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o predbežných opatreniach môže iba za predpokladu, že by takýmto rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu majúci charakter svojvôle (obdobne III. ÚS 169/2010, III. ÚS 281/07).

16. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu (body 21 až 25 odôvodnenia uznesenia krajského súdu) v podstatnom vyplýva, že „odvolací súd sa oboznámil a posúdil skutočnosti, ktorými žalovaný 1/ odôvodňoval odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie a za viazanosti stavom sporu v čase vydania uznesenia súdom prvej inštancie podľa § 329 ods. 2 CSP, rozsahom odvolania podľa § 379 CSP a odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, konštatuje, že žiadne skutočnosti a odvolacie dôvody uplatnené žalovaným 1/ v časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenia s predmetom dočasnej úpravy pomerov k nehnuteľnosti - pozemku parc. KN E [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] zapísanej na LV [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] nesmerujú proti neodkladnému opatreniu, ktorého sa žalobca domáhal podaným návrhom a ktorému súd prvej inštancie v tejto časti vyhovel. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie mal osvedčený právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1/ vyplývajúcim zo zapísaného stavu podielového spoluvlastníctva k predmetnému pozemku. Žalobca osvedčil, že v priebehu konania o zrušenie a o vyporiadanie spoluvlastníctva k tomuto pozemku žalovaný 1/ realizoval voči žalobcovi a žalovanej 2/ zákonnú ponuku predkupného práva okrem iného aj vo vzťahu k nehnuteľnosti - pozemku parc. KN E [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] zapísanej na LV [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ]. Písomná ponuka na odkúpenie podielu k nehnuteľnosti je v danom prípade prejavom vôle spoluvlastníka spoločnej veci realizovať prevod podielu na tretiu osobu a vykonať tak so svojim spoluvlastníkom podielom dispozičné vlastnícke oprávnenie napriek tomu, že sa proti nemu vedie konanie podľa § 142 Občianskeho zákonníka začaté žalobcom podanou žalobou po tom, čo medzi spoluvlastníkmi nedošlo k dohode. V prípade, že žalobca ako spoluvlastník predkupné právo nevyužije, môže žalovaný 1/ realizovať predaj spoluvlastníckeho podielu tretej osobe. Za daného procesného stavu v konaní o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva by nakladanie so spoluvlastníckym podielom jedného zo spoluvlastníkov predstavovalo v konaní zmenu v osobách strán sporu, prípadne i nutnosť dovolávať sa neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka žalobcom proti žalovanému 1/, čo nepochybne predstavuje možnosť vzniku ďalších sporov medzi spoluvlastníkmi, pretože žalobca podaním žaloby prejavil nezáujem zotrvať v spoluvlastníctve k spoločnej veci, žiada zrušenie tohto spoluvlastníctva a jeho vyporiadanie.

22. *Vzhľadom na prejav vôle žalovaného I/ spočívajúci v ponuke na odkúpenie podielu je odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, toho názoru, že existujú skutočnosti zakladajúce dôvod bezodkladne upraviť pomery medzi spoluvlastníkmi na strane žalovaného I/ tak, aby žalovaný I/ počas tohto súdneho konania a následne do 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej, nenakladal so svojím spoluvlastníckym podielom a zdržal sa konania vo vymedzenom rozsahu.*

23. *Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v predmetnej časti uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku ako vecne správne podľa § 387 ods. I CSP potvrdil.*

24. *Vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu s predmetom dočasnej úpravy pomerov k nehnuteľnosti - pozemku parc. KN E [REDACTED] k. ú. [REDACTED] zapísanej na LV [REDACTED] k. ú. [REDACTED] dospel odvolací súd k názoru, že v tejto časti je odvolanie žalovaného I/ dôvodné a preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol.*

25. *Podanou žalobou sa žalobca domáha proti ostatným spoluvlastníkom zrušenia spoluvlastníctva k nehnuteľnosti - pozemku parc. KN E [REDACTED] k. ú. [REDACTED] zapísanej na LV [REDACTED] k. ú. [REDACTED]. Bezodkladná úprava pomerov medzi konkrétnymi stranami tohto sporu bola žalobcom navrhovaná nad rámec predmetu konania vo veci samej. Konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva k spoločnej veci a konanie o určenie vlastníctva vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 13C/20/2019, o ktoré oprel žalobca aj dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia k vyššie uvedenej nehnuteľnosti, sú z procesného hľadiska samostatnými konaniami, v ktorých je realizácia práv a povinností daná predmetom konania vo veci samej. Na procesnú samostatnosť týchto konaní nemá vplyv ani žalobcom tvrdená skutočnosť, že obe konania začali na Okresnom súde Považská Bystrica. Z procesného hľadiska predmet konania vo veci samej určuje po začatí konania v tejto veci predmet využitej možnosti uplatnenia ochrany poskytovanej v rámci procesného inštitútu neodkladného opatrenia. Žalobca navrhoval neodkladné opatrenia nad rámec predmetu konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a preto v časti k nehnuteľnosti - pozemku parc. KN E [REDACTED] k. ú. [REDACTED] zapísanej na LV [REDACTED] k. ú. [REDACTED] nie je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodný.“.*

17. Prihliadajúc na relevantné časti napadnutého uznesenia, ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup krajského súdu, ktorý by nemal oporu v procesných kódexoch, ktoré bol krajský súd v čase svojho rozhodovania povinný na daný prípad aplikovať. Krajský súd rozhodol o podanom odvolaní zákonom predpokladaným spôsobom, rešpektujúc pritom citovanú relevantnú právnu úpravu aplikovateľnú na danú vec, ako aj judikatúru ústavného súdu. Napadnuté uznesenie krajského súdu tak nevykazuje znaky arbitrárnosti a zjavnej nezlučiteľnosti jeho účinkov s obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, porušenie ktorého sťažovateľ namieta, a jeho právne závery považuje ústavný súd za ústavne udržateľné.

17.1 Ústavný súd reflektuje argument sťažovateľa týkajúci sa ponuky výkonu predkupného práva podľa § 140 Občianskeho zákonníka, stojaci oproti úvahe krajského súdu o prípadnej nutnosti dovoľávať sa žalobkyňou neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka proti sťažovateľovi v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu. Súčasťou odôvodnenia napadnutého uznesenia sú však aj okolnosti uvedené v jeho bode 5, a to v nadväznosti na obsah odôvodnenia odvolacím súdom preskúmaného uznesenia súdu prvej inštancie, konkrétne podanie aj ďalšej žaloby žalobkyňou o určenie vlastníckeho práva (aj) k pozemku, ktorého sa týka nariadené neodkladné opatrenie (konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 20/2019, ktoré sa týka aj určenia vlastníckeho práva k ďalšiemu pozemku označenému v citácii bodu 25 napadnutého uznesenia v bode 16 tohto odôvodnenia). V tomto kontexte je zrejmé, že nejde o exces charakterizovaný v bode 15 tohto odôvodnenia, z ktorého by rezultovala ústavná neudržateľnosť napadnutého uznesenia.

18. Skutočnosť, že sa sťažovateľ s názorom krajského súdu nestotožňuje, nie je postačujúca sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu rešpektuje názor, podľa ktorého obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup všeobecného súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné,

preskúmateľné a nearbitrárne. V takom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

19. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená a ako takú ju v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu čl. 13 ods. 1 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu

20. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy uznesením krajského súdu odvíja od negatívneho rozhodnutia všeobecných súdov konajúcich v jeho právnej veci.

21. V súvislosti s už uvedeným ústavný súd uvádza, že o prípadnom porušení základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 ústavy by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením. Táto súvzťažnosť vyplýva z previazanosti posúdenia ústavnej udržateľnosti napadnutého rozhodnutia všeobecného súdu s predmetom jeho rozhodovania, ktorým bolo majetkové právo.

22. Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým uznesením krajského súdu a porušením základného práva sťažovateľa upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy, neprichádzala do úvahy ani príčinná súvislosť s namietaným porušením základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 20 ústavy a vzhľadom na to ústavný súd aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

23. Vo vzťahu k sťažovateľom označenému čl. 13 ods. 1 (pramene práva na ukladanie povinností) ústavy ústavný súd v nadväznosti na bod 11 tohto odôvodnenia

konštatuje, že neodkladné opatrenie bolo nariadené na základe zákona pri označení dotknutých zákonných ustanovení v bode 3 odôvodnenia napadnutého uznesenia a ich citácii v bodoch 13 až 23 odvolacím súdom preskúmaného uznesenia okresného súdu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť aj v tejto jej časti ako zjavne neopodstatnenú.

24. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2021

Libor DULÁ
predseda senátu